

Jeg må imidlertid gøre den konservative ordfører opmærksom på, at Det Konservative Folkeparti faktisk tidligere, nemlig under Rentolinsagen, offentligt har sagt, at det er vigtigt på en eller anden måde at styrke forbrugernes position, også sådan, at de kan spille sammen med varslingssystemet.

Javel, hvis man ikke kan acceptere Enhedslistens måde at gribe det an på, hvad er det så for en måde, Det Konservative Folkeparti vil gribe det an på? Eller er det sådan, at Det Konservative Folkeparti principielt ikke ønsker, at borgerne skal kobles på varslingssystemet?

Steen Gade (SF):

SF er positiv over for nogle af grundtankerne, der ligger i forslaget fra Enhedslisten, og vi synes, det ville være helt udmærket, at disse tanker, herunder også nogle af de konkrete forslag, kan blive indarbejdet i en samlet strategi, som Folketingets partier jo har besluttet at arbejde videre på.

Det falder mig ikke svært at sige nogle pænting om forslaget, for det forslag, som SF fremsatte sidste år, og som var en af anledningerne til, at regeringen lavede sin kemikaliestrategi, har netop tre punkter, som har relation til det her. Det ene er udarbejdning af udfasningsplaner for de kommende 10 år, det andet er etablering af mærkningsordninger, og det tredje er forbedret kontrol og overvågning.

Desuden har det forslag, vi da fremsatte, og som var et omfattende og gennearbejdet forslag, en række andre elementer, herunder det, der mangler her: hele den internationale satsning, som er helt nødvendig, hvis vi skal gå i gang med at mindske kemikalietrykket.

Så vil jeg sige om enkeltlementerne, at SF er meget enig i at udvide listen over uønskede stoffer. De kriterier, man i dag har på den liste, er jo, at det er stoffer, der bruges i meget store mængder – er det 100 ton, man arbejder med? – men det er sådan set ikke, fordi der ikke er stoffer omkring os, der er lige så giftige. Så vidt jeg husker det, er der 1.100 stoffer, der er akkurat lige så giftige som de 100, vi har på listen, og kriteriet er kun, at der bruges over 100 ton af dem om året. Dét mener vi, at vi skal bevæge os derhen, at alle 1.100 stoffer bliver betragtet på samme måde som de første 100, vi har fået ind i første omgang.

Det andet, jeg vil sige noget om, er deklARATION: Deklarationen skal udvides og forbedres. En vigtig del af den kamp – undskyld, jeg siger

det – bliver vi nødt til at føre, men den vil også være vigtig at føre i forhold til EU's revision på det her område. Og en af de ting, vi kan glæde os over, er, at EU er i gang med en revision lige på samme tid, som vi er i gang med at skærpe kemikaliepolitikken eller i det hele taget få en kemikaliepolitik her i Danmark.

Det tredje, jeg vil sige noget om, er substitution: Det er et vigtigt princip, og det er vigtigt også at kæmpe hele den tankegang igennem. Om det er lige den konkrete udformning, kan jo også godt være en detalje, men at den tankegang kommer til at præge vores love i fremtiden på en helt anden måde, end den gør i dag, anser jeg for vældig vigtigt, og det er også en vældig vigtig del af det, vi skal forhandle i en EU-strategi på lidt længere sigt.

Så vil jeg sige, at det er vigtigt, at ansvaret for oplysninger aldrig placeres andre steder end hos producenterne; det må være en opgave i de kommende år at få producenterne langt mere ansvarliggjort. Og der er altså tendenser i det her forslag til, at man synes, det er, som om forbrugerne kan klare det hele. Det passer ikke helt med en god, gammel marxistisk analyse. Den ved jeg hr. Søren Kolstrup kan, og derfor føler jeg nok, at han svigter den en smule ved at lægge så stor vægt på mærkning og forbrugervalg og al den slags.

Men vi er enige i, at også forbrugerne skal styrkes, og det nye, der ligger her, som er spændende, synes jeg er den tankegang, der ligger om, at forbrugernes klager eller oplevelse af, at noget er galt, skulle komme hurtigere ind i systemet.

Jeg tror ikke på den model, som Enhedslisten har foreslået. Vi kan ikke lave gabestokken på den måde, som Enhedslisten har lavet den, men vi kan godt tænke – jeg vil i hvert fald gerne være med til at tænke kreativt – på: Hvordan får vi forbrugernes erfaringer meget hurtigere ind i systemet, også via udnyttelse af internetmuligheder, så folk kan håndtere det?

Det skal selvfølgelig ikke bruges til ubillig konkurrence og svindel og den slags ting, og det skal vi være opmærksomme på, men vi skal have en meget sikrere indgang med hensyn til folks oplevelse af, at hvis de har købt et produkt, som de får allergi af, så har de en chance for at få sagt det til myndighederne, og at myndighederne tager stilling til det og giver dem en besked om, hvordan man håndterer den sag.

Om vi skal lave det ved inddragelse af Forbrugerrådet eller andre frivillige organisationer,